РІК 1931. Липень. Ч. VII.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 4127. — Зарядження в справі молитов в свято Верховних Апостолів св. Петра й Павла.

У світі недобре діється. З багатьох країв доходять до нас невеселі вісти про збільшені наступи проти Католицької Церкви. Хоч ми знаємо, що сі наступи Католицькій Церкві зашкодити не можуть, бо Вона основана на Петрі — Камени, проти котрого всі зусилля пекольних сил нічого не вдіють, бо врата̀ а̓́дова не ѡ҆долѣ́ютъ є҆́й[1]), однак се є певне, що при сих наступах на нашу Церкву богато душ пропадає. Томуто сі вісти такі трівожні для католиків, а в особенности засмучують вони серце нашого вселенського Батька, св. Вітця Папи Римського Пія XI, котрому Боже Провидіння вручило в сю важку хвилю керму Петрового корабля.

Здавалося, що мучеництво Церкви під совітським правлінням, з котрим тісно злучене поширювання безбожности, упадок всякої моралі та нівечення всеї придбаної культури народів, буде пересторогою для других держав перед подібним насильством. Однак останні часи здаються доказувати щось противне. За большевією пішов Мексик, далі Еспанія, а опісля загострилися справи Католицької Церкви на Литві, хоч вона мала там заґварантовану конкордатом свободу, а що більше навіть в Італії, в осередку християнства,

[1]) Мт. XVI, 18.

розгоріла в останніх місяцях боротьба проти підставових прав Католицької Акції, так що посуненося там навіть до жалюгідних зневаг самого святійшого Вітця.

Якже правдивими суть в виду цего слова св. Йоана, що мíръ вéсь бо злѣ́ лежи́тъ [1])!

Як вірні діти св. Католицької Церкви, ми повинні ділити зі св. Вітцем, нашим найліпшим Батьком, всі Його журби і терпіння; ми повинні заслати Йому в сих тяжких хвилях досвіду для Христової Церкви щирі почування нашої горячої любови і сильного привязання до Його незрушимого Престола та завірення нашого безумовного послуху для всіх Його заряджень. А вкінци ми повинні нашими молитвами до Всевишнього упрошувати вкороченя днів цего досвіду для Христової Церкви та кріпити ними св. Вітця в Його працях і терпіннях!

В лучности зі сучасним переслідуванням Католицької Церкви заряджуємо, щоби в сегорічний празник св. Верховних Апостолів Петра і Павла, який цего року припадає в неділю, відправлено у всіх церквах Нашої Епархії особливші молитви, а іменно:

Всі Всеч. Отці парохи, завідателі парохій і самостійні сотрудники долучать до Служби Божої в день празника єктенію о „умиренії Церкве, виголосять відповідного змісту, добре опрацьовану проповідь і відправлять по Службі Божій суплікацію відмовляючи з вірними перед благословенням Найсв. Тайнами навколішки в голос 3. Отче наш і 3. Богородице Діво в наміренню Свят. Вітця.

Всеч. ОО. Декани дадуть по найблизших деканальних зборах совісний звіт з виконання цего зарядження у своїх деканатах.

Перемишль, дня 26. червня 1931.

† ЙОСАФАТ, Епп.

Ч. 4106/705. — Речинець для вношення подань о приняття до духовної Семинарії.

Ґімназійні абітурієнти, що наміряють посвятитися духовному станови, мають внести до Еписк. Ординаріяту

[1]) I. Йосиф V, 19.

прохання о приняття до духовної Семинарії найдальше до кінця серпня ц. р.

До прохання належить долучити:

1) метрику хрещення і миропомазання;

2) свідоцтво іспиту зрілости в оригіналі і всі гімназійні свідоцтва;

3) власноручно написаний перебіг свойого життя і

4) заяву дотично доплати за удержання в дух. Семинарії.

Опінію що до фізичної здібности кандидата до духовного стану видасть семинарійний лікар.

Кандидат, котрий покінчив науки в гімназії, яка находиться поза округом перемиської Епархії, має упросити свойого о. катихиту, щоби надіслав звіт про його поведення впрост до Еписк. Ординаріяту.

Про день, в котрому кандидат буде обовязаний особисто явитися в Еписк. Ординаріяті, зістане кандидат окремо повідомлений.

Еписк. Ординаріят поручає Всеч. о. Душпастирям повідомити о повисшім гімназійних абітурієнтів перебуваючих в окрузі їх парохій і переслати в свойому часі впрост до Еписк. Ординаріяту совісний звіт що до поведення кандидата і його родичів зі заподанням їх чеснот евент. налогових блудів.

Ч. 4128. — Обовязки оо. Душпастирів дотично кандидатів духовного стану.

Еписк. Ординаріят пригадує Всеч. о. Душпастирям розпорядок ч. 3259 поміщений в Епарх. Відомостях з р. 1920 стр. 37—38, по думці котрого кождий душпастир є обовязаний заопікуватися в особливший спосіб кандидатом духовного стану перебуваючим чи то в часі ферій чи при инших нагодах в його парохії.

Обовязком душпастиря є чувати, щоби кандидат духовного стану так під кождим зглядом поводився, як цего вимагає духовний стан, до котрого приготовляється а саме:

1) по можности кождого дня вислухав Служби Божої і служив до Неї;

2) якнайчастійше сповідався і причащався;

3) помагав душпастиреви в цих парохіяльних заняттях, які йому вільно виконувати;

4) вистерігався невідповідного товариства а приставав лише з особами, котрі визначаються релігійним життям;

5) не брав участи в прилюдних зборах і забавах;

6) о кождім виїзді з парохії і повороті до неї повідомляв місцевого душпастиря.

Щоденно відправлювана місцевим душпастирем Служба Божа в точно означеному часі, часті розмови з кандидатом духовного стану на тему душпастирування, аскези, ввічливого поведення та залишення критики Духовних Властей, могуть дати кандидатам духовного стану гарний і хосенний напрям на ціле життя.

Еписк. Ординаріят поручає Всеч. о. Душпастирям виконати совісно цей обовязок і предложити в свойому часі вичерпуючий звіт про поведення кандидата перебуваючого в часі ферій в дотичній парохії.

Ч. 4107. — В справі збірки на „Петрів гріш“.

На празник Верховних Апостолів св. Петра і Павла Еп. Ординаріят заряджує подібно як попередніми роками збірку по всіх церквах нашої Епархії на »Петрів гріш«.

В церквах, в котрих у згаданий празник нема богослужень, належить сю збірку урядити в найблизшу неділю по празнику.

Збірку належить заповісти в попередні неділі і свята і заохотити вірних до якнайщедрійших датків в сім році, коли Святійший Отець переносить великий біль і смуток по причині переслідувань католицької Церкви.

Зібрані гроші перешле опісля кождий уряд парохіяльний до канцелярії Еписк. Консисторії найдальше до кінця липня.

Ч. 3514. — Винайдення місця і дат уродин Дмитра Іванюха.

Якийсь Дмитро Іванюх поляг в битві під Краснім пов. Золочів 27. серпня 1914 р. Поручається всім Урядам парохіяльним розслідити і тут донести, чи поляглий такого імени і назвиска не походив з їх парохії і евентуально прислати його родовід.

Ч. 2992. — В справі парохіяльних бібліотек.

Видавничий Інститут »Добра Книжка« у Львові ул.

Содова 4. — висилає „Парохіяльну бібліотеку“ збірку з 40 книжок морально певних за 85 зол., яку то суму можна сплатити в 4 місячних ратах. При тій нагоді Еп. Ординаріят пригадує поновно Всеч. ОО. Душпастирям, щоби дбали про розвій парохіяльних бібліотек, про які вже нераз згадувано (в Перем. »Еп. Відом.«, в р. 1924 ст. 60. або в р. 1927 стр. 9.) і поручувано їх закладати, щоби они стали чистим, незіпсованим жерелом духової поживи. Коли нині злі письма (брошури, книжки, часописи) поширюють духову отрую і моральну гниль, оо. духовні не можуть лише ограничити свою працю до остороги або заохоти, але мусять взятися до акції, подаючи через бібліотеку брацьку чи парохіяльну добру брошуру, добру книжку, добрий часопис, які сталиби оружем проти ворожих наклепів, дорадником в сумніві, провідником в життю. Всеч. о. Декани при візитаціях деканальних припильнують цеї справи.

Ч. 4125. — Вакаційний час в Епископській Консисторії.

Повідомляється Всч. Духовенство, що як минувшими роками так і в сім році вакаційний час в Еп. Консисторії і в Ординаріяті треватиме від 15. липня до 31. серпня.

Ч. 3923. — Книжки гідні поширення.

Видавництво »Бібліотека Української Католицької Орґанізації« випустило в останньому часі знова дві гарні книжки: 1) **Борці за церкву** — *життеписні оповідання, частина друга* (переповіджені А. Лотоцьким) і 2) **Христіянське виховання молоді** — *провідні гадки Енцикліки Св. Отця Пія XI.*

Епп. Ординаріят поручає повисші видання Всеч. Духовенству і вірним.

ХРОНІКА.

Завідательства одержали:

Ч. 3720. о. Крупський Стефан — Долини.

Сотрудництва одержали:

Ч. 3721. о. Кікта Юрій — Ярослав.
Ч. 3721. о. Заяць Михайло — Перемишль.
Ч. 3720. о. Модрицький Евген — Судова Вишня.
Ч. 3631. о. Давидо ич Карло парох в Войславичах доїздж.— Тудорковичі.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 1. липня 1931.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

о. МИРОСЛАВ РІПЕЦЬКИЙ.

Бібліотечний провідник.

(Про заснования, ведення і комплетовання парохіяльної бібліотеки).

IV.

Лише добре ведення може сповнити своє многоважне завдання, тому бібліотекар повинен знати головні засади діловодства.

До успішного ведення навіть невеликої бібліотеки є конечно потрібні отсі книги: А.) Інвентарний катальоґ то є спис усіх книжок в такім порядку, як вони приходять до бібліотеки; Б.) Книга читачів, спис випозичаючих для запису читачів по черзі вступу їх до бібліотеки. В.) Підручна нотатка, де записується грошеві приходи і розходи бібліотеки, книжки віддані до оправи і замовлені та адреси видавництв і книгарень. У більших бібліотеках є ще заведені отсі катальоґи: поазбучний поіменний катальоґ після авторів для ужитку читачів в формі книжки і для користування бібліотекара в формі картотеки (карткового катальоґу), фаховий систематичний катальоґ після відділів книжок (релігійно-моральні, діточі, бетлєристика, історичні, природничі і т. д.), і місцевий катальоґ, який вказує на місце, де знаходиться книжка в бібліотечній шафі.

Всі книжки бібліотечного діловодства повинен бібліотекар вести точно і старанно, а найменше раз в році виготовити звіт з руху в бібліотеці статистичний виказ (стан книжок з початком року, приріст книжок в останнім році, скількість випозичених книжок і читачів, котрі книжки читано найбільше і кілько разів).

Парохіяльна бібліотека повинна мати правильник (реґулямін), який укладає бібліотекар відповідно до місцевих обставин і вимог життя. Правильник бібліотеки визначує головні права і обовязки, які прислугують читачам, приучує порядку і пошановання книжки та збуджує в читачах почуття високої мети і значіння бібліотеки.

Подаю взірець правильника (реґуляміну) парохіяльної бібліотеки, якого окремі приписи можуть бути змінені і пристосовані до місцевих відносин.

1. Парохіяльна бібліотека в. . . . . є власністю гр.-кат. Церкви в. . . та є призначена для поширення релігійно-морального освідомлення і загального знання та розбудження народньої свідомости при допомозі добрих книжок.

2. Парохіяльна бібліотека є приступна для всіх вірних гр.-кат. .парохії в. . . та книжки випозичається безплатно.

3. Бібліотекою завідує о. парох або завідатель парохії, або призначений ним бібліотекар, який відповідає за добре ведення бібліотеки.

4. Бібліотека відчинена в неділі і свята по вечірні.

5. Позичаючий ручить за зворот випозиченої книжки в добрім стані; не вільно загинати карток книжки і мазати її олівцем.

6. За шкоди заподіяні в книжках має винагородити позичальник.

7. Книжки не можна тримати довше як два тижні. Хто хоче задержати книжку довше, мусить на се дістати дозвіл від бібліотекара.

8. Випозиченя книжка призначена лише для тої хати, де мешкає позичаючий і не може бути підпозичувана іншим.

9. Про кожду заразливу недугу в домі позичаючого треба негайно дати знати бібліотекареви, а випозичену книжку зараз віддати до бібліотеки.

Правильник бібліотеки треба вивісити на кількох видних місцях: в самій бібліотечній кімнаті, де відбувається випозичення книжок та на таблиці оповіщень або при вході до льокалю бібліотеки. Позичальник має підписати заяву, в якій стверджує, що йому є знані приписи правильника парохіяльної бібліотеки і що зобовязується придержувати їх совісно і точно. (Д. б.)

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.

Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.